

brugsprodukter i Almindelighed, ville alle være enige om, at det mest har Betydning for dem, som producere disse Ting, at faa dem hurtigt frem til Markedet. Det er altsaa mere i Landmændenes Interesse, man yder betydelige Statstilskud til Fremsendelsen af disse Varer, end det er for at gavne dem, der købe Varerne. Selvfølgelig har det ogsaa Betydning for dem, som købe Varerne, at de fremkomme i saa frisk og god Tilstand som muligt, men det er dog ikke med Henblik paa dette, at disse Router ere statsunderstøttede, og at der gøres saa meget for dem, som Tilfældet er.

Hummerfiskeriet er i en Del af Aaret Hovederhvervet for Hundreder af Fiskere paa Jyllands Vestkyst, og noget lignende kan godt siges om Rejefiskeriet paa forskellige andre Pladser i Landet. Derfor er det ret naturligt, at Fiskerne ønske, at ogsaa disse Varer kunne blive fremsendte saa hurtig som muligt, lige saa fuldt som de Madvarer, der produceres af Landmændene. De burde endog have Fortrinnet, eftersom det i og for sig er indlysende, at Fisk ikke taaler at henstaa blot i 24 Timer, uden at dens Værdi i højeste Grad forringes, eller den bliver ganske ødelagt, saa den fremkommer som fordærvet Vare. Derfor har Dansk Fiskeriforening paa Fiskernes Vegne henstillet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om der ikke maatte blive indført følgende Forandringer i Reglementet for Statsbanerne:

Man ønsker 1) at Indmeldelsesfristen forkortes til $\frac{1}{2}$ Time før hvert Togs planmæssige Afgang, 2) at Fisk befordres i alle Tilfælde paa hurtigste Maade med de først afgaaende Tog, som Fisken i Henhold til det udstedte Fragtbrev har Ret til at blive befordret med, 3) at Fisk maa ikke i noget Tilfælde overstaa paa Krydstationer, men skal altid *fortrinsvis* ekspederes videre, 4) at det kan forlanges, at Modtageren pr. Ekspres underrettes om Varens Ankomst, 5) at, skulde Jernbaneuheld eller Naturbegivenheder i enkelte Tilfælde umuliggøre Varens Fremsendelse, skal dette pr. Telegram meddeles enten Afsenderen eller Adressaten i Henhold til, hvad derom er forlangt paa Fragtbrevet, 6) at Fisken skal saavidt gørligt altid forsendes i hvidmalede Vogne, 7) at Jernbanepersonalet skal være pligtigt til fra 1. April til 1. Oktober at dække Fiskeforsendelser, der før Indladning eller efter Afladning henstaa under aaben Himmel, med Presenninger, og 8) at tomme Fiskekasser og Fiskekurve altid skulle behandles

godt og under nærmere bestemte Betingelser kunne fremsendes som Returgods.

Disse Ændringer ville med god Villie fra Statsbanernes Side ganske sikkert kunne lade sig udføre, da Reglementet ikke behøver at gennemføres saa strengt, at det skal gælde til enhver Tid og for alle Stationer. Det kan maaske gennemføres som Undtagelsesregel særlig paa de Stationer og Pladser, hvorfra der fremsendes Fisk i større Mængde.

Jeg kunde nævne flere Eksempler, som vise Fiskernes Berettigelse til at være utilfredse; men jeg skal blot nævne et enkelt. Ved Karrebæksminde er det saaledes, at naar Fiskerne ville have sendt Fisk til Københavns Marked, fordrer Personalet paa Næstved Jernbanestation, at de Aftenen i Forvejen skulle meddele, hvor megen Fisk de ønske at sende næste Dag. Dette er jo simpelt hen umuligt. Man kan ikke opgive Aftenen i Forvejen, hvor megen Fisk man vil sende næste Morgen, thi vedkommende Fisker kan ikke vide, hvor megen Fisk der om Natten vil løbe i hans Garn. Ifølge Reglementet har Stationspersonalet jo Ret, de overtræde ikke det Reglement, de have, men deraf følger ogsaa, at naar vedkommende Fisker en Time eller halvanden, før Morgentoget afgaar til København, kommer for at faa Fisk med, er han ganske afhængig af vedkommende Jernbaneembedsmænds Forgodtbefindende og Lyst eller Ulyst til Imødekommen. Det maa han finde sig i og blot være glad, om han kan faa sin Fisk med. Han har ikke Ret til at fordre noget i saa Henseende. Det Reglement, som Statsbanerne have, siger, at Indleveringsfristen udgør for Ilgods 24 Timer, hvortil lægges for hver paabegyndt Transportstrækning af 200 Km. 12 Timer, for Fragtgods 48 Timer, hvortil lægges for hver paabegyndt Transportstrækning af 200 Km. 24 Timer, og Tidsfristerne a. og b. forlænges med henholdsvis 12 og 24 Timer, hver Gang Bælter, Fjorde eller Vandløb, over hvilke der ikke fører faste Broer, passeres. Følgen af dette er, at naar man vil forsende Fisk f. Eks. med det Tog, som gaar fra Frederikshavn Kl. 6.50 Eftermiddag, kan den, naar den ekspederes saa hurtigt, som det er muligt, være her i København Kl. 8.06 næste Formiddag og derved komme paa det københavnske Marked i god og frisk Tilstand. Men da det gælder en Strækning paa over 400 Kilometer, hvorved der 2 Gange kan tillægges 24 Timer, og da der passeres 2 Bælter, der hver tillader et Tillæg af 12 Timer, bliver Resultatet, at